

dodaje się po § 3 następujący nowy paragraf jako § 3 a:

„Osoby, korzystające ze stałych kwater, uiszczają Skarbowi Państwa miesięcznie zdołu opłaty, oznaczone w sposób następujący:

Miejscowości dzieli się na osiem kategorii odpowiadających podziałowi miejscowości na klasy czynszowe w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. o wynagrodzeniu za kwatery stałe, dostarczone przez zarządy gminne na podstawie art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. № 71, poz. 623).

Wysokość opłaty od jednego metra kwadratowego powierzchni użytkowej kwatery (powierzchni podłogi pokoi mieszkalnych) ustala się dla:

Miejscowości kategorii	I	w wysokości od	11—16 zł. rocznie
„	II	„	10—14 „
„	III	„	10—13 „
„	IV	„	9—12 „
„	V	„	8—11 „
„	VI	„	7—10 „
„	VII	„	6—9 „
„	VIII	„	5—8 „

a to zależnie od jakości i wartości czynszowej kwatery.

Przy ustalaniu wysokości opłaty za kwatery stałe powierzchni pomieszczeń pobocznych, jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, kuchnie, spiżarnie i alkowy, nie zalicza się do powierzchni użytkowej kwatery.

Wysokość tych opłat ustalają organa, wyznaczone przez Ministra Spraw Wojskowych.

Osoby korzystające ze stałych kwatier, przydzielonych im w budynkach, wyłączonych z podziałania ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. № 94, poz. 550), opłacają ponadto Skarbowi Państwa po trzy złote miesięcznie zdołu od każdego pokoju mieszkalnego.

Opłaty, obliczone według powyższych zasad, odnoszą się wyłącznie do lokali mieszkalnych”.

§ 2. W tytule wspólnym dla kolumn 4—7 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwatier stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. № 81, poz. 705) zamiast słowa: „wyłączeniem”, stawia się słowo „włączeniem”.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 października 1927 r.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

926.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 19 września 1927 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 604) o przywróceniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, oraz o niektórych zmianach w ustawie skarbowej z dnia 22 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 254) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 80, poz. 694) w sprawie określenia norm zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo do zasiłku przysługuje rodzinie powołanego na ćwiczenia wojskowe rezerwisty niezależnie od jego stopnia wojskowego, dopóki zachodzą warunki, uzasadniające prawo do zasiłku w myśl ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246).

Jeżeli warunki uzasadniające prawo do zasiłku istnieją w chwili odejścia powołanego na ćwiczenia, prawo do zasiłku powstaje z dniem odejścia powołanego. Jeżeli jednak te warunki powstały dopiero po dniu odejścia powołanego i w czasie odbywania przez niego ćwiczeń wojskowych, prawo do zasiłku przysługuje z dniem nastania warunków, uzasadniających to prawo.

§ 2. Żonie, z którą powołany na ćwiczenia rezerwista został na zasadzie orzeczenia sądowego separowany i którą w myśl tego orzeczenia obowiązany jest utrzymywać, przysługuje prawo do zasiłku podług ogólnych norm, ustalonych dla zasiłku, z tem jednak ograniczeniem, że przypadający jej zasiłek nie może przekraczać wysokości alimentów, przyznanych jej sądownie.

Osobie, z którą powołany został zgodnie z obowiązującymi przepisami rozwiedziony, lub w stosunku do której małżeństwo zostało unieważnione, prawo do zasiłku nie przysługuje.

W okresie procesu separacyjnego, rozwodowego, lub o unieważnienie małżeństwa, przysługuje żonie powołanego prawo do zasiłku bez ograniczeń, przewidzianych w poprzedzających ustępach, chociażby wspólność gospodarstwa w tym okresie już nie istniała, o ile tylko zachodzą warunki uzasadniające prawo do zasiłku.

§ 3. Dzieci uprawnione posiadają prawo do zasiłku narówni z dziećmi słuźbnymi.

Dzieciom nieślubnym przysługuje prawo do zasiłku tylko w tym wypadku, jeżeli są uznane przez ojca. W razie podniesienia w tym kierunku wątpli-

wości przez władzę orzekającą o prawie do zasiłku, strona domagająca się zasiłku dla dziecka nieślubnego obowiązana jest ojcostwo powołanego udowodnić, bądźto przez przedstawienie metryki urodzenia, zawierającej przyznanie się powołanego do ojcostwa, bądź wyroku sądowego, zobowiązującego rezerwistę do płacenia alimentów, bądź innego aktu władzy sądowej, stwierdzającego ojcostwo, bądź wreszcie protokółarnego oświadczenia rezerwisty, złożonego w urzędzie gminnym (magistracie), lub przed służbową władzą wojskową, w którym rezerwista odnośnie dziecko za swoje uznaje.

Za pasierbów uważać należy tylko dzieci ślubnego pochodzenia, lub uprawnione względnie przysposobione.

Za rodzeństwo powołanego uważane być może także rodzeństwo przyrodnie, to jest mające wspólnego ojca lub wspólną matkę. Prawa do zasiłku nie ma natomiast rodzeństwo nieślubnego pochodzenia. Jeżeli sam powołany jest synem nieślubnym, wówczas jego rodzeństwo ślubnego lub nieślubnego pochodzenia prawa do zasiłku nie posiada.

§ 4. Z członków rodziny w linii wstępnej prawo do zasiłku posiadają tylko ślubni rodzice i dziadkowie, w stosunku zaś do dzieci nieślubnych, nieślubna matka i jej rodzice.

§ 5. Na pojęcie „bytu”, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) składa się nie tylko mieszkanie, pożywienie, odzienie i inne nieodzowne potrzeby życiowe, ale także koszty leczenia i pielęgnacji, jeżeli zaś chodzi o dzieci, także koszty wychowania. Rozmiar potrzeb danej rodziny we wskazanym powyżej zakresie należy oceniać w zależności od gospodarczego i umysłowego poziomu tej rodziny i środowiska, w którym ona stale przebywa.

§ 6. Przewidziana w art. 2 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) zależność bytu rodziny powołanego od jego pracy lub zarobku nie uzasadnia prawa do zasiłku, jeżeli z innych okoliczności wnioskować można, że byt tej rodziny nie jest zagrożony wskutek odejścia powołanego na ćwiczenia.

Rodzina powołanego nie posiada zatem prawa do zasiłku, jeżeli powołany otrzymuje nadal swoją płacę czy swój zarobek lub z jakiego innego powodu nie doznaje w swych dochodach istotnego uszczerbku. Niemniej nie przysługuje prawo do zasiłku tym członkom rodziny powołanego (art. 1 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. — Dz. U. R. P. № 37, poz. 246), którzy posiadają wystarczające środki utrzymania.

Chwilowa niemożność pracy lub zarobkowania po stronie powołanego, bezpośrednio przed jego odejściem na ćwiczenia, wywołana chorobą lub brakiem pracy, nie wyklucza prawa do zasiłku.

§ 7. Obowiązek dostarczenia dowodu, że istnieją warunki, uzasadniające, w myśl ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246), prawo do zasiłku, należy do strony ubiegającej się o zasiłek.

§ 8. Osoby połączone ze sobą wspólnością gospodarstwa domowego przejściowo, bez zamiaru trwałego utrzymania tej wspólności, nie mogą być uważane za prowadzące wspólne gospodarstwo.

§ 9. Jeżeli jeden z członków rodziny powołanego, żyjącej w chwili jego odejścia na ćwiczenia we wspólnym gospodarstwie, otrzymał odroczenie lub zwolnienie ze służby w wojsku stałym, jako jedyny żywiciel (art. 53 pkt. a) i b) ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej—Dz. U. R. P. № 61, poz. 609), rodzina nie ma prawa do zasiłku przez cały okres trwania tego odroczenia lub zwolnienia.

§ 10. Żyjąca we wspólnym gospodarstwie rodzina, z której dwóch lub więcej członków powołano jednocześnie na ćwiczenia, pobierać może zasiłek tylko za jednego z nich. W zgłoszeniu zasiłkowym należy wtedy wyraźnie wskazać, za którego z powołanych rodzina pragnie zasiłek pobierać.

Jeżeli od rodziny takiej wpłynęło do urzędu gminnego (magistratu) kilka zgłoszeń o zasiłek, osoba, prowadząca w nieobecności powołanych gospodarstwo, winna oświadczyć się, które zgłoszenie podtrzymuje; przed złożeniem tego oświadczenia, orzeczenie o przyznaniu zasiłku nie może zapaść.

§ 11. Dzieciom pasierbom i rodzeństwu powołanego nie przysługuje prawo do zasiłku także przed ukończeniem szesnastu lat życia, jeżeli osoby te posiadają dostateczne zabezpieczenie swego utrzymania.

Okoliczność, że wymienione powyżej osoby nawet po osiągnięciu granic wieku, określonych w art. 4 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246), t. j. 16 względnie 24 roku życia, z powodu stanu zdrowia nie są zdolne do zapracowania na swoje utrzymanie, winna być stwierdzona w urzędowym świadectwie przez lekarza powiatowego, w miastach zaś o własnych statutach—przez lekarza miejskiego.

§ 12. Zasiłek przysługuje rodzinie powołanego za cały okres ćwiczeń, t. j. od dnia jego odejścia do dnia następnego po zwolnieniu go włącznie. Jeżeli jednak prawo do zasiłku powstało dopiero po dniu odejścia powołanego na ćwiczenia (§ 1 ust. 2), zasiłek przyznany będzie od dnia powstania prawa do zasiłku.

§ 13. Za dzień odejścia na ćwiczenia uważać należy w odniesieniu do powołanych, którzy mają się zgłosić do władzy wojskowej (oddziału wojskowego) w ich miejscu zamieszkania, ten dzień, jaki w powołaniu wyznaczono im do zgłoszenia się u tej władzy (w tym oddziale). W odniesieniu do powołanych, którzy mają zgłosić się u władzy wojskowej (oddziału wojskowego), znajdującej się poza ich miejscem zamieszkania, uważać należy za dzień odejścia dzień poprzedzający termin zgłoszenia się do wojska.

Za dzień zwolnienia powołanego z ćwiczeń uważać należy ten dzień, z którym powołany wykreślony został ze stanu wyżywienia wojska.

Dzień ten stwierdza odnośna władza wojskowa w dokumentach wojskowych powołanego.

§ 14. Zgodnie z postanowieniem art. 6 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246), prawo do zasiłku ustaje, gdy:

1) osoba uprawniona do poboru zasiłku używała dostatecznych środków utrzymania tak, że pokrycie jej wymogów bytu (§ 5) nie jest już w dalszym ciągu uzależnione od wypłaty zasiłku;

2) w czasie odbywania przez powołanego ćwiczeń wojskowych, jeden z członków rodziny, której zasiłek przyznano, otrzymał odroczenie lub zwolnienie ze służby w wojsku stałym, jako jedyny żywiciel;

3) osoba, której zasiłek przyznano, opuściła granice Państwa lub zmarła;

4) powołany dopuścił się dezercji lub samowolnego oddalenia się z oddziału wojskowego i fakt ten stwierdzony został ze strony władzy wojskowej;

5) powołany zmarł;

6) osoba uprawniona do poboru zasiłku skazana została prawomocnie:

a) w byłym zaborze rosyjskim: na karę śmierci lub ciężkiego więzienia, względnie więzienia, zastępującego doin poprawy,

b) w byłym zaborze austriackim za zbrodnie,

c) w byłym zaborze pruskim na karę ciężkiego więzienia lub inną karę, co do której orzeczono w wyroku utratę obywatelskich praw honorowych.

Ponadto traci prawo do zasiłku żona powołanego, która w okresie czasu po przyznaniu jej zasiłku, otrzymała rozwód, lub w stosunku do której nastąpiło w tym okresie unieważnienie małżeństwa, lub też zapadło orzeczenie separacyjne, niezobowiązujące męża do płacenia alimentów.

§ 15. Zawieszenie prawa poboru zasiłku z przyczyny wymienionej w pkt. 1 art. 7 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) nie ma miejsca, jeżeli pozbawienie wolności powołanego nastąpiło z powodu jego dezercji lub samowolnego oddalenia się. W tym wypadku wchodzi w zastosowanie postanowienie § 14 pkt. 4 niniejszego rozporządzenia.

O wznowienie wypłaty zasiłku zawieszonych winien starać się powołany względnie osoba, w stosunku do której zawieszenie zasiłku nastąpiło; osoby te winny na żądanie urzędu, który wypłatę zasiłku zawiesił, przedstawić wiarogodne dowody, stwierdzające ustanie przyczyn, zawieszających zasiłek.

§ 16. W wypadku określonym w pkt. 4 i 5 § 14 niniejszego rozporządzenia, jako też w pkt. 1 art. 7 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246), ustaje prawo do poboru zasiłku w stosunku do wszystkich osób, którym zasiłek przyznano z tytułu powołania odnośnego rezerwisty na ćwiczenia. W pozostałych wypadkach traci prawo do zasiłku tylko ta osoba, w odniesieniu do której zaszedł wypadek wykluczający dalszą wypłatę zasiłku.

Prawo do poboru zasiłku ustaje względnie podlega zawieszeniu z tym dniem, w którym nastąpił fakt, powodujący utratę lub zawieszenie prawa poboru zasiłku.

§ 17. Na powołanym, jako też osobach uprawnionych do zasiłku, ciąży obowiązek bezwzględnego zawiadomienia urzędu gminnego (magistratu), który przyznał zasiłek, o wszelkich wydarzeniach, pociągających za sobą utratę lub zawieszenie prawa poboru zasiłku, względnie zmianę jego wymiaru.

Niezależnie od tego urzędy gminne (magistraty) obowiązane są za pośrednictwem swych organów zwracać uwagę na warunki bytu rodzin pobierających zasiłki i w razie dostrzeżenia zmian, powodujących utratę lub zawieszenie prawa do poboru zasiłku, zarządzić natychmiast wstrzymanie wypłaty, względnie odpowiednią zmianę odnośnego orzeczenia zasiłkowego.

O wypadkach dezercji lub samowolnego oddalenia się powołanego, tudzież o terminie rozpoczęcia i ukończenia kary pozbawienia wolności, orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądów wojskowych, zawiadamia urzędy gminne (magistraty) bezpośrednio odnośna władza wojskowa (dowództwo oddziału, powiatowa komenda uzupełnień, sąd wojskowy, komenda szpitala wojskowego i t. p.).

§ 18. Przypadający rodzinie powołanego dzienny zasiłek obliczony będzie w zależności od ilości osób uprawnionych w tej rodzinie do zasiłku, podług jednej z norm, ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 80, poz. 694) dla trzech kategorii rodzin.

Jeżeli w odniesieniu do pewnego członka rodziny prawo do zasiłku z przyczyn wyszczególnionych w art. 6 i 7 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246), ujętych § 14 niniejszego rozporządzenia, wygasło lub uległo zawieszeniu, reszta rodziny pobierać będzie zasiłek podług dziennej normy, ustalonej dla tej kategorii, do której rodzina ta będzie należała po wykluczeniu członka, pozbawionego prawa poboru zasiłku.

§ 19. Zasiłek przyznawany będzie łącznie dla wszystkich do zasiłku uprawnionych i o niego ubiegających się członków rodziny, chociażby poszczególni członkowie rodziny nie żyli we wspólnym gospodarstwie i wypłacany będzie do rąk osoby, wskazanej w zgłoszeniu, jako uprawnionej do odbioru zasiłku.

Jeżeli pomiędzy ubiegającymi się o zasiłek członkami rodziny powołanego znajduje się żona separowana, wówczas przypadająca jej część zasiłku w wysokości orzeczonych wyrokiem sądowym alimentów wypłacana jej będzie oddzielnie.

§ 20. Zasiłki pobrane przez rodzinę powołanego wbrew postanowieniom ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) podlegają zwrotowi pod rygorem egzekucji sądowej.

§ 21. Rodzinie powołanego, który zmarł z przyczyn pozostających w związku z jego służbą wojskową w czasie ćwiczeń, przysługuje prawo ubiegania się o zaopatrzenie, przewidziane w ustawie z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195) pod warunkami w ustawie wymienionymi.

§ 22. Prawo do zasiłku winno być zgłoszone w urzędzie gminnym (magistracie) tej gminy, na

obszarze której uprawniona do zasiłku rodzina ma w chwili zgłoszenia swoje stałe miejsce zamieszkania.

Jeżeli uprawnieni do zasiłku członkowie rodziny mają miejsce zamieszkania w kilku gminach, zgłoszenie należy skutecznie w urzędzie gminnym (magistracie) tej gminy, w której zamieszkuje żona powołanego.

Jeżeli powołany żony nie ma lub jest z nią separowany, zgłoszenie winno być wniesione do urzędu gminnego (magistratu) tej gminy, w której zamieszkują uprawnione do zasiłku dzieci ślubne powołanego; jeżeli w danym wypadku takich dzieci niema, prawo do zasiłku należy zgłosić w urzędzie gminnym (magistracie) tej gminy, w której zamieszkuje osoba uprawniona do odbioru zasiłku (§ 24).

§ 23. Zgłoszenie prawa do zasiłku winno obejmować wszystkich członków, ubiegających się w rodzinie powołanego o zasiłek, nie wyłączając osób prowadzących odrębne gospodarstwa lub mieszkających w innych miejscowościach.

Zgłoszenie należy skutecznie na formularzu, którego wzór podany jest w załączniku do niniejszego rozporządzenia (zał. № 1).

Osoba zgłaszająca prawo do zasiłku winna wypełnić wszystkie dotyczące powołanego i jego rodziny rubryki formularza atramentem i czytelnie, podając szczegóły bezwzględnie prawdziwe i wyczerpujące treść poszczególnych rubryk.

Osoby podające w zgłoszeniu świadomie szczegóły nieprawdziwe w celu wyłudzenia zasiłku lub wyższej jego normy, pociągnięte będą do odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 24. Zgłaszający prawo do zasiłku winien wskazać osobę do rąk której ma być wypłacany zasiłek.

Jeżeli poszczególni członkowie rodziny żyją w oddzielnych gospodarstwach lub mieszkają w różnych miejscowościach, zgłaszający prawo do zasiłku może wskazać więcej osób uprawnionych do odbioru zasiłku. W tym wypadku należy w zgłoszeniu wyraźnie oznaczyć, jaką część przypadającego całej rodzinie zasiłku ma się do rąk poszczególnych odbiorców wypłacać.

Do odbioru zasiłku może być uprawnioną także osoba z poza grona uprawnionych do zasiłku członków rodziny powołanego.

§ 25. Zgłoszenie rozpatruje i orzeczenie o prawie do zasiłku wydaje ten urząd gminny (magistrat), który w myśl § 22 zgłoszenie miał przyjąć.

Jeżeli z treści zgłoszenia wynika, że wpłynęło ono do niewłaściwego urzędu gminnego (magistratu), prześle odnośny urząd to zgłoszenie bezzwłocznie urzędowi gminnemu (magistratowi), do którego w myśl § 22 zgłoszenie winno było być wniesione.

§ 26. Urząd gminny (magistrat), właściwy w myśl § 25 dla rozpatrzenia zgłoszenia i wydania orzeczenia, winien w ciągu czterech dni po otrzymaniu zgłoszenia przeprowadzić dochodzenia, potrzebne dla sprawdzenia szczegółów, podanych w zgłoszeniu oraz stwierdzenia, czy w danym wypadku zachodzą warunki, uzasadniające, w myśl art. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) prawo do zasiłku, w szczególności, czy nastąpiło powołanie odnośnego rezerwisty na ćwiczenia i czy był

ubiegających się z tego tytułu o zasiłek członków rodziny był istotnie zależny od pracy, względnie zarobku powołanego i został skutek jego powołania zagrożony.

Osoby, ubiegające się o zasiłek, winny na żądanie urzędu gminnego (magistratu), udzielić mu wszelkich informacji, pomocnych przy sprawdzaniu roszczenia zasiłkowego.

§ 27. Jeżeli ze zgłoszenia wynika, że poszczególni członkowie rodziny powołanego (art. 1 ustawy) mieszkają w różnych gminach, urząd gminny (magistrat), rozpatrujący zgłoszenia (§ 25), winien o fakcie przyjęcia zgłoszenia natychmiast zawiadomić wszystkie odnośne urzędy gminne (magistraty).

§ 28. Po przeprowadzeniu dochodzeń, o których mowa w § 26, urząd gminny (magistrat) winien najdalej 4-go dnia po otrzymaniu zgłoszenia wydać orzeczenie o przyznaniu lub odmowie zasiłku.

W orzeczeniu przyznającym prawo do zasiłku należy wyszczególnić:

- a) dla których członków rodziny zasiłek przyznaje się,
- b) podług jakiej normy zasiłek obliczono,
- c) od którego dnia kalendarzowego zasiłek przyznano,
- d) do czyich rąk zasiłek ma być płacony.

Jeżeli zgodnie z § 24 niniejszego rozporządzenia strona zgłaszająca prawo do zasiłku wskazała kilka osób, uprawnionych do jego odbioru, należy w orzeczeniu wszystkie te osoby wymienić, określając zarazem, jaką część zasiłku wypłacać się będzie do rąk poszczególnych odbiorców.

Ponadto orzeczenie winno zawierać pouczenie o prawie odwołania.

§ 29. Orzeczenie, przyznające prawo poboru zasiłku ze Skarbu Państwa winno być w odpisach doręczone osobie uprawnionej (względnie osobom uprawnionym) do odbioru zasiłku (§ 24).

O ile objęci tem orzeczeniem członkowie rodziny powołanego mieszkają w różnych gminach, należy odpisy orzeczenia przestać również odnośnym urzędem gminnym (magistratem).

§ 30. Odmowa prawa do zasiłku może dotyczyć bądźto wszystkich w odnośnym zgłoszeniu wyszczególnionych członków rodziny, bądź tylko niektórych z pomiędzy nich.

W obu wypadkach orzeczenie odmowne winno wyjaśniać przyczynę odmowy oraz zawierać pouczenie o prawie odwołania (art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. — Dz. U. R. P. № 37, poz. 246).

Orzeczenie, którym odmówiono zasiłku wszystkim członkom rodziny powołanego, ma być doręczone adresatom, wyszczególnionym w § 29.

Jeżeli odmowa dotyczy tylko niektórych z pomiędzy wyszczególnionych w zgłoszeniu osób, pozostałym zaś członkom zasiłek ma być przyznany, wówczas przyznanie i odmowa zasiłku skutecznie będą w jednym orzeczeniu, przy zastosowaniu postanowień zawartych w §§ 28 i 29 niniejszego rozporządzenia.

§ 31. Wypłatę zasiłków przyznanych skutecznie urząd gminny (magistrat).

Wyplata może być wykonywana do rąk osoby uprawnionej do odbioru zasiłku bądźto bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem urzędów pocztowych.

Odbiorca zasiłku winien odbiór wypłaconej mu kwoty własnoręcznie potwierdzić.

Pierwsza wypłata przyznanego zasiłku nastąpić ma do dni 4-ch po wydaniu orzeczenia, w kwocie równą sumie dziennych zasiłków za czas od dnia, w którym zasiłek przyznano do dnia wypłaty; zasiłki za okres następny wypłacane będą tygodniowo zdołu.

Przy wypłatach, dokonywanych przez urzędy gminne (magistraty) bezpośrednio do rąk osoby uprawnionej, winien być obecny wójt (naczelnik gminy), lub jego zastępca, oraz jeden członek rady gminnej (rady miejskiej). Osoby te stwierdzają prawidłowość dokonanej wypłaty na wykazie wypłaconych kwot.

Przy wypłatach za pośrednictwem urzędu pocztowego, winien urząd gminny (magistrat) przekazujący pieniądze, przechowywać dowody nadania w odnośnych aktach zasiłkowych.

§ 32. Uprawnionymi w myśl art. 12 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) do wnoszenia odwołania, względnie składania oświadczeń, są uprawnieni do zasiłku w myśl art. 1 powyższej ustawy członkowie rodziny powołanego.

§ 33. W razie, jeżeli osoba uprawniona do odbioru zasiłku (§ 24) z jakiegokolwiek przyczyny nie jest w możności zasiłku odbierać, winni uprawnieni do zasiłku członkowie rodziny, względnie ich prawni zastępcy wyznaczyć inną osobę do tej funkcji, zawiadamiając o tem bezzwłocznie urząd, uskuteczniający wypłatę.

§ 34. Sumy, zapotrzebowane przez urzędy gminne (magistraty), na wypłatę zasiłku, asygnowane przez władze administracyjne pierwszej instancji, będą wypłacane tym urzędom do rąk naczelnika gminy względnie jego zastępcy, we właściwej kasie skarbowej.

W celu uzyskania powyższych sum urzędy gminne (magistraty) obowiązane są na dwa dni przed dniem każdorazowej wypłaty przygotować według wzoru dołączonego do niniejszego rozporządzenia (zał. № 2), pisemne zestawienie wypłacić się mających poszczególnym rodzinom zasiłków, obliczonych na cały okres, za który wypłata ma nastąpić.

Zestawienie to ma być sporządzone w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie gminnym (magistracie), dwa zaś inne przedstawione być mają przez osobę uprawnioną do podjęcia asygnowanych sum władzy administracyjnej 1-ej instancji. Jeżeli temi zestawieniami są objęte rodziny, które poraz pierwszy mają zasiłek otrzymać, winien urząd gminny (magistrat) załączyć do zestawień, przesyłanych władzy administracyjnej 1-ej instancji, również akta odnośnych orzeczeń. W odniesieniu do rodzin, które na podstawie niniejszego rozporządzenia zasiłek już pobierały, należy w zestawieniu wyszczególnić datę i numer odnośnego orzeczenia o przyznaniu zasiłku tudzież czasokres, za który wypłata już nastąpiła.

Władza administracyjna 1-ej instancji stwierdza natychmiast zgodność zestawienia z załączonymi doń

względnie poprzednio jej przesłanymi orzeczeniami ewentualnie ich późniejszymi zmianami, w drodze instancji, sprawdza cyfrową prawidłowość poszczególnych rubryk wykazu (np. czy wykazana ilość osób odpowiada orzeczeniu, czy rodzinę zaliczono do właściwej grupy norm zasiłkowych, czy rubryka 9-ta wykazu jest ilorazem sum wykazanych w rubrykach 7-ej i 8-ej, czy suma poszczególnych pozycji w rubryce 9-ej została właściwie wyprowadzona i t. p.) i sporządza asygnatę do właściwej kasy skarbowej, dołączając do niej drugi egzemplarz zestawienia dla użytku kasy skarbowej.

Trzeci egzemplarz zestawienia oraz akta do niego dołączone pozostają w rękach władzy administracyjnej 1-ej instancji.

§ 35. Urzędy gminne (magistraty) obowiązane są przedstawiać władzy administracyjnej 1-ej instancji również akta wszystkich orzeczeń, któremi odmówiono prawa do zasiłku.

Przedstawione przez urzędy gminne (magistraty) akta wydanych orzeczeń, zarówno przyznających zasiłek jak i odmawiających go, rozpatruje władza administracyjna 1-ej instancji w ciągu 4-ch dni od dnia ich otrzymania, w celu sprawdzenia, czy przyznanie i wysokość wypłaty względnie odmowa zasiłku nastąpiły zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 80, poz. 694).

W razie stwierdzenia wadliwości, wymagającej niezbędnie zmiany wydanego orzeczenia, ma władza administracyjna 1-ej instancji w tym 4-dniowym terminie zawiadomić interesowanych o dostrzeżonej wadliwości i zamierzonej zmianie orzeczenia i wezwać ich równocześnie do oświadczenia się co do tej zmiany, wyznaczając trzydniowy termin do złożenia tego oświadczenia ustnie lub pisemnie wobec odnośnej władzy administracyjnej 1-ej instancji.

W razie niezłożenia w tym terminie oświadczenia zmiana orzeczenia nastąpi bez wysłuchania osób interesowanych.

Po upływie trzydniowego terminu władza administracyjna 1-ej instancji, po wysłuchaniu ewentualnych oświadczeń, zarządzi natychmiast stosowną zmianę zakwestjonowanego orzeczenia i poleci odnośnemu urzędowi gminnemu (magistratowi) bezzwłocznie wykonanie tego zarządzenia (np. wstrzymanie wypłaty, potrącenie ewentualnych kwot nadpłaconych, podwyższenie lub niższenie normy zasiłku, dopłata należnych kwot przy podwyższeniu normy i t. p.)

§ 36. O wszelkich zmianach dokonanych czy to przez urząd gminny (magistrat), czy to władzę administracyjną 1-ej instancji w stosunku do wydanych już orzeczeń o przyznaniu lub odmowie zasiłku, należy zawiadomić wszystkich tych, którym pierwotne orzeczenie zostało przesłane.

§ 37. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Miejscowość.....

Gmina

Załącznik № 1 do rozp. Min. Spraw Wewn.
z dnia 19 września 1927 r. (poz. 926).

Powiat

ZGŁOSZENIE PRAWA DO ZASIŁKU.

1. Nazwisko i imię rezerwisty, za którego rodzina zamierza pobierać zasiłek. _____
2. Rodzaj broni i oddział wojskowy, w którym rezerwista ma pełnić ćwiczenia. _____
3. Kiedy i w jakiej miejscowości miał się rezerwista zgłosić na ćwiczenia. _____
4. Miejsce zamieszkania rezerwisty w chwili jego odejścia na ćwiczenia (miejscowość, gmina, powiat). _____
5. Zawód cywilny rezerwisty i jego stanowisko w tym zawodzie. _____
6. Wysokość zarobku rezerwisty (jego płacy) dzienna, tygodniowa lub miesięczna. _____
7. Wysokość dochodów rezerwisty z innych źródeł (stałe zarobki uboczne, dochód z przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych, dochód z gruntu i t. p.). _____
8. Czy rezerwista pobiera przez czas ćwiczeń swój zarobek, lub swoją płacę, ewentualnie w jakiej wysokości i do których rąk płatną. _____
9. Czy wymienione w p. 7 dochody z innych źródeł uległy z powodu powołania na ćwiczenia zmniejszeniu, ewentualnie w jakim stopniu. _____
10. Czy rezerwista prócz swej płacy pobierał sam lub dla swej rodziny jakie świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło, ordynarję, ubranie) ewentualnie w jakim rozmiarze. _____
11. Czy w czasie pełnienia przez rezerwistę ćwiczeń rodzina jego pobiera świadczenia wymienione w p. 10 i w jakim rozmiarze. _____
12. Czy rezerwista posiada majątek nieruchomy, gdzie i w jakim rozmiarze. _____
13. Czy rezerwista pobiera stałe zaopatrzenie emerytalne, inwalidzkie, i t. p. ewentualnie skąd i w jakiej wysokości. _____
14. Miejsce pracy rezerwisty względnie jego zarobkowania (zakład przemysłowy, handlowy, rolny i t. p.). _____
15. Jeżeli z rodziny wymienionego w punkcie 1 rezerwisty, żyjącego we wspólnym gospodarstwie, powołano na ćwiczenia oprócz rezerwisty wymienionego w punkcie 1-ym równocześnie więcej osób, wymienić:
 - a) nazwisko i imię tych innych powołanych, _____
 - b) ich zawód cywilny, _____
 - c) miejsce pracy względnie zarobkowania. _____

16. WYKAZ CZŁONKÓW RODZINY UBIEGAJĄCYCH SIĘ O ZASIŁEK.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Liczba porządkowa	Nazwisko i imię	Stosunek pokrewieństwa z rezerwistą	Wiek	Zamieszkanie (miejscowość, gmina, powiat)	Z czego utrzymywał się w chwili odejścia rezerwisty na ćwiczenia	Zawód i wysokość zarobku	Czy ma majątek nieruchomy gdzie i jaki	Czy pobiera jakie zaopatrzenie (renty) gdzie, w jakiej wysokości	Czy i w którym urzędzie gminnym zgłaszał prawo do zasiłku	U w a g i

17. Które z pomiędzy wymienionych w p. 16 osób żyją we wspólnym gospodarstwie.

.....

18. Czy i który z członków rodziny żyjący we wspólnym gospodarstwie otrzymał odroczenie lub zwolnienie z wojska jako jedyny żywiciel.

.....

19. Do czyich rąk ma być zasiłek wypłacany

.....

Podpis osoby zgłaszającej prawo do zasiłku
i jej dokładny adres.

Odwrotna strona zgłoszenia
(Zał. Nr. 1).

P O U C Z E N I E.

1. Prawo do zasiłku rodzin rezerwistów, powołanych na ćwiczenia wojskowe, reguluje ustawa z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) wraz ze zmianami, zawartymi w art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 522), której moc obowiązującą przywrócono ustawą z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 604), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 80, poz. 694) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 1927 r.

2. W myśl powyższych przepisów o zasiłek z tytułu powołania na ćwiczenia rezerwisty ubiegać się mogą: żona, także i separowana, jeżeli powołany obowiązany jest ją utrzymywać, dzieci powołanego ślubne i nieslubne, te ostatnie o ile ojcostwo powołanego jest udowodnione, pasierby powołanego, jego nieletnie rodzeństwo, jego rodzice ślubni i nieslubna matka, ślubni dziadkowie powołanego oraz rodzice nieslubnej matki powołanego.

3. Prawo ubiegania się o zasiłek mają powyższe osoby tylko w tym wypadku, jeżeli ich był (mieszkanie, pożywienie, odzienie, opał, światło, koszty leczenia i pielęgnacji, koszty wychowania dzieci) był w chwili odejścia na ćwiczenia zależny tylko od jego pracy i zarobku i został zagrożony wskutek powołania rezerwisty na ćwiczenia wojskowe, lub też jeżeli w czasie pełnienia przez rezerwistę ćwiczeń zaaszły wypadki, wskutek których był powyższych osób, wobec nieobecności powołanego, uznać należy za poważnie zagrożony.

4. Zasiłek przysługuje członkom rodziny powołanego za czas od dnia odejścia na ćwiczenia do dnia następującego po dniu zwolnienia włącznie.

5. Zasiłek przyznany być może tylko łącznie wszystkim w danej rodzinie do zasiłku uprawnionym osobom, chociażby poszczególni członkowie tej rodziny żyli w oddzielnych gospodarstwach, a nawet w różnych miejscowościach.

6. Dzienna norma zasiłku wynosi:

Jeżeli do zasiłku uprawniona jest:	W miejscowościach wiejskich, osadach i miastach do 5000 mieszkańców (kat. I)	W osadach i miastach od 5000 do 25000 mieszkańców (kat. II)	W miastach ponad 25000 mieszkańców (kat. III)
a) tylko jedna osoba	60 gr.	70 gr.	90 gr.
b) 2 osoby	70 „	85 „	110 „
c) trzy lub więcej osób	80 „	100 „	130 „

Uprawnieni do zasiłków w miejscowościach położonych w górnośląskiej części województwa śląskiego, powiatach: będzińskim, drohobyckim i chrzanowskim oraz w mieście Gdyni otrzymują zasiłki według kat. II przy ilości mieszkańców do 5000 i według kat. III przy ilości mieszkańców powyżej 5000.

7. Zgłoszenie prawa do zasiłku należy wnieść do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszka stale żona powołanego; jeżeli powołany żony nie ma, do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszkają uprawnione do zasiłku dzieci ślubne; jeżeli takich dzieci niema, do urzędu gminnego tej gminy w której mieszka osoba upoważniona do odbierania zasiłku (pkt. 19 formularza zgłoszenia).

8. Zgłoszenie winno obejmować wszystkich członków, ubiegających się w rodzinie powołanego o zasiłek nie wyłączając osób, prowadzących odrębne gospodarstwa, lub mieszkających w innych miejscowościach.

9. Do odbioru zasiłku można upoważnić także więcej osób równocześnie; wtedy jednak należy w rubryce 19 zgłoszenia wymienić dokładnie, jaką część zasiłku i dla kogo ma się poszczególnym odbiorcom wypłacać.

10. Osoby podające w zgłoszeniu świadomie szczegóły nieprawdziwe w celu wyłudzenia zasiłku lub wyższej jego normy, pociągnięte będą do odpowiedzialności karno-sądowej.

11. Zgłoszenie wniesione bez usprawiedliwienia później aniżeli w miesiąc po ukończeniu przez powołanego ćwiczeń wojskowych nie podlega rozpatrzeniu.

12. Na powołanym jako też osobach uprawnionych do zasiłku ciąży obowiązek niezwłocznego zawiadomiania urzędu, który przyznał zasiłek, o wszelkich wydarzeniach pociągających za sobą utratę lub zawieszenie prawa do poboru zasiłku względnie zmiany jego wymiaru.

13. Zasiłki pobrane nieprawnie podlegają zwrotowi pod rygorem egzekucji sądowej.

14. Wypłatę zasiłku uskutecznia urząd gminny (magistrat).

Załącznik № 2 do rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 19 września 1927 r. (poz. 926).

Gmina.....

Powiat.....

Liczba.....

WYKAZ SUM ZAPOTRZEBOWANYCH NA WYPŁATĘ ZASIŁKÓW.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Liczba porządkowa	Nazwisko i imię powołanego, którego rodzinie zasiłek ma być wypłacony	Ilość osób uprawnionych w danej rodzinie do zasiłku	Miejsce zamieszkania rodziny	Data i numer orzeczenia którym zasiłek przyznano	Od którego dnia zasiłek przyznano	Dzienna norma zasiłku	Za wiele dni zasiłek ma być wypłacony	Kwota przypadająca do wypłaty	Za jaki czas rodzina pobrała już zasiłek	Kiedy i za jaką liczbą odnośne akta zasiłkowe zostały przestane władzy admin. i instancji	U w a g a

Pieczęć urzędu gminnego

Podpis Wójta (Nacz. Gminy, Burmistrza, Prezydenta Miasta)